⁊ cōtra pugnās debet eſſe ſtabilis.qꝛ dicit Pe
trus i.j.cañ.v.c. Diabolꝰ aduerſarius veſter.
tāq̄ leo rugiens circuit querens quē deuoꝛet
cui reſiſtite foꝛtes in fide.ſ.foꝛmata charitate
Sed caro ⁊ mundus vincunt̄ ꝑ bone fuge pꝛu
dētiā ita q̄ vni tm̄ habemꝰ reſiſtere ⁊ duos ha
bemus fugere.De reſiſtētia qua diabolo debe
mus reſiſtere metrice dr̄.Hoſtis non ledit niſi
ꝯtemptatus obedit.Et leo ſi cedit ſiſtat quaſi
muſca recedit .De fuga vo qua a carne fugit̄
dicit̄ ſiſiter metrice.Cede venus cedit iuſta im
pꝛoba magis ledit.Si fugis veneris pꝛelia tu
tus eris.De mūdo vo conſtat q̄ ꝑ fugaꝫ vinci
debet.Exēplo chꝛiſti,ꝑponentibus ſibi mundi
vanitatem cū euꝫ volebant facere regē fugit ī
montē.Joh.vj.Figura ad hoc.ij.Reg. vbi
legit̄ q̄ ille bonꝰ miles filios tres Sarine Jo
ab Abizai ⁊ Azel euaſit ꝑ fugaꝫ.tertiū.ſ.Azel
euadere nō potuit ſed reſiſtens occidit.q̄ etiā
carnal' voluptas ē fugiēda.vide ſupꝛa.F.xiiij.
B.⁊.xxj.G.Quintū ē q̄ habeat puritatem .⁊
I hec puritas ꝯſiſtit i ſapientia ⁊ caſtitate .Pꝛi
mo eni debet eē aurēꝰ ꝑ diuinā ſapiētiam aut
ſpiritalē.⁊ dr̄ notanter ſpiritalem aut diuinaꝫ
ſapientiam.quia ſunt ⁊ alie due ſapientie.ſcilꝫ
mūdialis ⁊ beſtialis que ſunt quaſi denarij cu
pꝛei.ꝓmaꝫ videlꝫ mundialem habent cupidi ⁊
ambitioſi.De q̄.j.Coꝛ.iij.Si q̄s int̄ vos vult
eſſe ſapiēs fiat ſtultus ⁊ ſit ſapiens .ſ.ſapiētia
q̄ deſurſum eſt.Sapientia huiꝰ mundi eni ſtul
tus eſt apud deū.Scđam videlꝫ beſtialem ha
bent lubꝛici ⁊ voluptuoſi.De quo Roma .viij
Sapiētia carnis iniuria ē deo legi eni dei nō ē
ſubiecta.hanc ſequunt̄ voluptuoſi q̄ totā ſuaꝫ
ſollicitudinē ad carnis delitias ꝓcurādas ap
ponūt.Tertia aūt eſt ſpiritalis ⁊ facit animaꝫ
hoīs aureā ⁊ deo acceptā.Col.j.Impleamini
cognitiōe voluntatis dei i oī ſapientia ⁊ intel
lectu ſpiritali.Et Jac.iij.que deſurſum eſt ſa
piētia.Pꝛimo quideꝫ pudica.deinde pacifica
Per ꝓmā excludit ſapientiam beſtialem.Per
ſcđam mundialē q̄ nūq̄ pacificatur .ſed ſemꝑ
in tribulatiōe ⁊ in bello eſt .de hoc loquit̄ Gꝛe
goꝛiꝰ.x.moꝛal'.exponens illud Job.xv.Deri
detur iuſti ſimplicitas.Juſtoꝝ inquit ſapiētia
ē nihil per oſtentationem fingere ſenſu verbo
opeꝛ ⁊ ſūt vera diligere falſa deuitare bona gra
tis exhibere mala libentius tolerare q̄ facere
nullā iniurie vltionem querere.ꝓ veritate con
tumeliaꝫ lucrū putare.hec iuſtoꝝ ſimplicitas
deridet̄ ⁊ a mūdi ſapientibꝰ fatuitas deputat̄
Quid eni in mūdo ſtultius q̄ amiſſa nō q̄rere
poſſeſſa rapientibꝰ relaxare.nullaꝫ ꝓ acceptis
iniurijs impatiētiā reddere.imo ad nutū alijs
patientiā pꝛebere.q.d.nihil.Hanc ſapientiam
ſpiritalem habent ſolum illi ſolidi ⁊ virtuoſi in
quibꝰ ipſa ſapientia eſt doctrix ꝑ ſapientiā . du
ctrix ꝑ pꝛudentiā.defenſatrix ꝑ potentiaꝫ me
diatrix ꝑ amicitiā.moderatrix ꝑ iuſticiaꝫ.Pꝛi
mo igit̄ eſt doctrix per ſapientiam.quod patꝫ
Sap.ix.vbi dicitur de ſapiētia.Scit enim illa
oīa videlꝫ neceſſaria ad ſalutē ⁊ intelliget.Se
cūdo eſt ductrix per pꝛudentiā.Eſt eni pꝛudē
tia recta ratio agibiliū vnde ad pꝛudentiā per
tinet bene conſiliari circa totā vitaꝫ hoīs ⁊ be
ne eligere.qꝛ ſine pꝛudētia nullus pōt habere
virtutem moꝛalem.ſicut docet Ariſto.vj.eth.
Et q̄tū ad hoc dicit Salomō vbi ſ̄.Deducet
me in opibꝰ meis ſobꝛie.i.mēſurate ſm̄ menſu
rā recte rationis.dicitur etiā ſobꝛius quaſi ſe
cū habens bꝛiam.i.menſurā.Tertio ſapientia
eſt defenſatrix per potētiā.⁊ hoc tangit Salo
mon.Et cuſtodiet me inq̄t ī ſua potētia . Sap.
ix.ſcꝫ ab omni aduerſitate.ſ.ne vitioſe ſuccum
bā.ideo dicit pſ̄.Dñs cuſtodit te ab oī malo.
ſcꝫ ꝑ ſapientiā.Quarto eſt mediatrix per ami
citiam.⁊ quo ad hoc dicit Salomon vbi ſupꝛa
⁊ erūt accepta opera mea. Iſtud pꝛopꝛie chꝛi
ſtus facit homini qui eſt ſapientia dei patris.
Nam per meritum chꝛiſti oīa opa noſtra fiūt
deo accepta.ad Titū.ij.Dedit ſemetipſum ꝓ
nob vt nos redimeret ab omni iniq̄tate ⁊ mun
daret ſibi populū ſuū acceptabilē ſectatoꝛem
bonoꝝ opeꝝ.Quinto ſapiētia ē moderatrix
per iuſticiam.facit eni hoīeꝫ iuſte regere ſubie
ctos ⁊ q̄tū ad hoc dicit Salomon vbi ſupꝛa.
⁊ diſponā populū tuū iuſte ⁊ ero dignꝰ ſedium
patris mei. Scđo puritas anime ꝯſiſtit in ca
ſtitate .eſt eni argentū albū ⁊ ſignificat albedi
nem caſtitatis aut puritatis quā homo accipit
poſt baptiſmū aut poſt penitentiam quā debet
tenere nec vltra ſe imūdicie tradere . Stultus
enim iudicaretur qui veſtibus albis indutis in
lutum ſe ꝓſterneret ſpontaneus ⁊ talis ē luxu
rioſus.ꝓpter quod dicit pſ̄ . Nolite fieri ſicut
equus ⁊ mulus quibꝰ non eſt intellectus .Et q̄
dam ſapiens dicit.Si hō libidinis feditatē in
telligeret potiꝰ ad modū rane ad finē vite ſue
ſi poſſibile foꝛet ī fimo lateret q̄ ſe illa fedaret
Si igitur talis denarius fuerꝭ ſummo rege ac
ceptus eris.Et dicit finaliter. Date deo q̄ dei
ſunt. Quō nos vt audire mereamur ꝯcedat no
bis pater ⁊ filius ⁊ ſpiritusſanctus.

¶ Dominica.xxiiij.poſt trini.ſermo.j.

Loquente ie
ſu ad turbas ecce pꝛinceps vnus
acceſſit ⁊ adoꝛauit eū dicēs.Dñe filia mea mō

defuncta eſt.ſed veni ⁊ impone manũ ſuper eã
A ⁊ viuet.ita ſcribit̃ Mat.ix.⁊ Marc̃.v.⁊ Luc̃.
viij.Vas liquore plenũ ſi motũ fuerit ſupeffũ-
dit liquorẽ vt videm⁹. Et ſicut eſt de vaſe ple-
no ſic eſt de pio dño. Nam pius dñs vt rex vł
p̀nceps plen⁹ miſericordia pietate ⁊ clemẽtia
ſe omni petẽti faciliter impt̃it ⁊ exaudit ⁊ ſuaꝫ
pietateꝫ largiẽdo oſtẽdit. Sicut legit̃ in geſtis
romano.ꝙ Tit⁹ impator ita pius fuit ꝙ oĩ pe
tenti ſe aut dona aut ꝓmiſſa vouit.ita ꝙ etiam
die in qua munera ꝓximo nõ dedit aut aliquaꝫ
pietatem oſtẽdit ꝑdidiſſe ſe dixit ac ſi vellet di
cere. Dies iſta mihi cõceſſa fuit vt pietatem in
ea exercerẽ ſꝫ nõ feci ergo eã perdidi. Et ergo
miſericordia dicit̃ principibus innata ob quã
cauſam dicuntur gratioſi ⁊ eos valde decorat
Seneca teſte q̇ ait de clemẽtia Neronis. Et ſi
tales ſunt dñi terreni multo pl⁹ p̀nceps ⁊ rex
celeſtis dñs noſter q̇ plen⁹ ẽ miſericordia. Iux̃
illð pš. Miſericordia dñi plena ẽ terra. Ergo
petitiões nr̃as ad deũ dirigere debem⁹ ꝯfiden
ter nec ꝑuipẽdere orationes nr̃as q̃s ipſe dñs
eſtimat maximas. Ad hoc hortat̃ Bern̄.i ſer-
mone. Nemo vr̃m ꝑuipẽdat orationes ſuas q̃s
ip̃e quẽ adoram⁹ nõ paruipẽdit. Ipſe eni p̀us
ꝙ ex ore ꝓgredit̃ eã ſcribere iubet ⁊ dare vult
illud qð petimus qð nobis viderit meli⁹ expe-
dire. Ex qua pietate ⁊ plenitudine miſericor-
die petẽtẽ principem ꝓ filia exaudiuit ⁊ mulie
rem ſe ſequentẽ a fluxu ſanguinis liberauit vel
ſanauit.vt dicit euangelium ĩ quo euangeliſta
tria principaliter tangit. Primo principis ꝓ fi
lia deuotã petitioneꝫ. Secũdo mulieris emor
roiſſe piã curationẽ. Tertio filie mortue pote-
ſtatiuã reſtitutionem. Quantũ ad p̀muꝫ tãgit
p̀ncipis pro filia deuotã petitionem cuꝫ dicit
B Ecce p̀nceps vnus acceſſit ⁊ adorauit eũ. Cir
ca qð notãdũ ꝙ exemplo illi⁹ principis ire de-
bemus ad xp̃m.p̀mo enim quaſi ad ſplendorẽ
ip̃e eni eſt ſplẽdor glorie ⁊ figura ſubſtãtie ei⁹
ſcꝫ pr̃is.ad Heb.j. Et ſplẽduit ĩ claritate vite
fame ⁊ doctrine.quare neceſſe ẽ vt ad ipſuꝫ ac
cedamus ⁊ in predictis fulgeamus. Et primo
ſplendere debem⁹ claritate vite quo ad noſmet
ipſos in ꝯſcientia intrinſecus vt cõtineam⁹ lu
cem more ſolis ⁊ non more lune. Sol enim ſic
fulget ꝙ habet lucem incorruptã per totũ. Lu
na v̓o non ſic ideo ſemper apparet maculoſa ⁊
quedã macula in ea eſt q̇ habet q̃ſi vmbram ho
minis portãtis faſciculuꝫ ſpinarꝝ vt dicunt ve
tule. Iſto modo hoĩes q̇dam in eccl̃ia dei ſplẽ-
dent more ſolis.q2 fulgẽt ĩ ꝯſciẽtijs ſuis abſq̃
maculis mortaliũ peccatorꝝ.vt ð quolibet ex-
poni poſſit illud Eccĩ.v. Quaſi ſol refulgẽs ſic
iſte refulſit in tẽplo dei. Et Matth.xiij. Fulge
bunt iuſti ſicut ſol in regno pr̃is ſui.vbi per re-
gnum intelligit̃. Vno mõ p̃ſens eccleſia in qua
deuoti hoĩes fulgẽt in bona vita ſicut ſol. Ma
li v̓o ſplendent ſicut luna.q2 lꝫ aliq̃n ſint clare
fame ſunt tñ vmbroſe ꝯſcientie vbi interior hõ
portat faſciculũ ſpinarꝝ.videlꝫ pũgẽtiũ pecca
torꝝ.⁊ tales ſplendere nõ poſſunt niſi peccata
abſtergãt. Iux̃ illud Baruch.vj. Niſi aliq̇s ex
terſerit rubiginẽ nõ fulgebit. Scð̃o neceſſe ẽ vt C
ſplẽdeam⁹ in claritate fame quo ad extraneos
q2 dicit Aug⁹.xj.q.iij.c.nõ ſunt audiendi. No
bis neceſſaria eſt vita nr̃a alijs fama nr̃a.q2 vi-
demus q̃diu candela ſplendet ⁊ ardet eſt dele
ctabile negociũ ⁊ vtile. Sed ſi extinguit̃ locuꝫ
circũſtantem facit tenebroſum ⁊ fetet.ſicut di-
cit Ariſto.li.aĩaliuꝫ. Iſte fetor eſt ita nociuus
mulieri pugnãti.ꝙ ſi ſit vehemẽs facit eã abor
tire ⁊ occidit fetũ.iſto modo ẽ p̀ncipalit̃ ⁊ pre-
oibus de quolibet viro eccleſiaſtico cõi q̇ can-
dela lucẽs ⁊ ardens in eccleſia conſtituit̃.⁊ il-
le q̇dẽ q̃diu eſt bone fame delectabilis ẽ ⁊ vti-
lis dando bonũ exemplũ alijs. Qñ autẽ extin
guit̃ vento tẽptatiõis ⁊ cõmittit aliqð notoriũ
peccatũ ⁊ publicuꝫ ſtatim relinquit circa ſe lo-
cum tenebroſum ⁊ fetet ꝑ infamiam ⁊ iſte fetor
nocet ꝑſonis exiſtentibus ĩ ꝓpoſito ſancte vi-
uendi. Sanctũ eni propoſitũ eſt cõceptus vel
fetus mentis.⁊ iſte fetus frequent̃ in bona ꝑſo
na ſpũſancto conceptus ꝑ fetorẽ peccati ſcan-
daloſi ſuffocat̃ ⁊ locus vicinus efficit̃ tenebro
ſus.q2 ſtatus eccleſiaſtic⁹ ꝑ tales cõtẽptibilis
⁊ deriſibilis iudicat̃ ⁊ iõ magnũ contẽptũ faci
unt in eccleſia dei.q2 populares trahunt in ex
emplũ mala q̇ vidẽt fieri a paſtorib⁹.vt patet
extra de vo.⁊ vo.redẽp.magne.vbi dicit̃. Pre
lati debẽt agere id qð expediat.qð eni a prela
tis agit̃ facile trahitur a ſubditis in exẽplũ.iõ
dicit Greg⁹.in paſtorali.ca.iij. Nemo ampli⁹
eccl̃ie dei nocet ꝙ q̇ ꝑuerſe agẽs nomẽ vel ordi
nẽ ſanctitatis hꝫ.delinquentem eni nunq̃ ha-
bent redarguere.null⁹ p̃ſumit.in exemplũ cul-
pe vehementis extendit̃ qñ ꝓ reuerẽtia ordinis
pctõr hortat̃. Hec Greg⁹. Sed qñ eccl̃ia hꝫ ho
mines ſplendentes ⁊ luminoſos a laicis hono
rabiliter honorant̃. Iuxta illud Tob.xiij.qð
dr̃ de q̇libet ꝑſona luminoſa luce ſplẽdida ful-
gebis ⁊ omnes fines terre adorabunt te.i.ho-
norabunt.ideo debẽt accedere ad chriſtum vt
illuminent̃ vt ſic honore digni reddantur. Ac-
cedite inquit pš.ad eũ ⁊ illuminamini ⁊ facies
veſtre nõ confundent̃. Scð̃o accedere debem⁹ D
neceſſario ad chriſtũ quaſi ad doctorẽ vt diſca
mus. Vnde diſcere debem⁹ triplici de cã.ſ.ne
ignoremus aut ne negligamus aut vt repudie-
mus.de hoc di.xxxvij.c.legim⁹.vbi ſic dr̃. Le

gimꝰ aliq̄ ne negligamꝰ. legimꝰ ne igremꝰ. legimus nō vt teneamꝰ ſꝫ vt repudiemꝰ glo. libꝛos hebꝛeoꝝ. Nōem aūt q̄re diſcere debeamꝰ pōit ꝓpha Dan. xij. Qui docti fuerūt fulgebūt q̄ſi ſplendoꝛ firmamēti ⁊ q̄ ad iuſticiā erudiūt multos q̄ſi ſtelle in ꝑpetuas eternitates. ideo legit̄ Joh. iij. de Nicodemo ꝑncipe iudeoꝝ q̄ acceſſit ad Jeſum nocte vt ab eo diſceret fidei ſecreta. Et diſcipuli acceſſerūt ad Jeſuꝫ. At ille aperuit os ſuū et docebat eos octo beatitudines. Matth. v. Sed iā ꝑncipes ⁊ nobiles mūdi minime accedūt ad chꝛiſtum vt audirent veritatē ⁊ docerent̄. qꝛ putant ſe ſapientes eſſe cū tn̄ ſtulti facti ſunt. de quibꝰ Hiere. iiij. Sapientes ſunt vt faciant mala. bona aūt facere neſciunt ideo cōminat̄ eis dn̄s Eſa. v. Ve vobis q̄ ſapientes eſtis in oculis vr̄is ⁊ coꝛā vobiſmetipſis pꝛudētes. Et nō ſolū nobiles raro accedūt ad chꝛiſtū. Sed nec etiā nobiles ⁊ ſcabini ⁊ aduocati ceteriqꝫ ciuitatum officiales ⁊ diuites niſi vbi p̄dicatoꝛes adulant̄. Iuxͣ illud Eſa. iij. Loquere nobis cōplacentia ⁊ audiamus te. Sunt etiā aliqui q̄ cū ſemel audierint pꝛedicationem eſtimāt ſe multa didiciſſe. ⁊ ſic nolunt accedere ad chꝛiſtum cū tn̄ in modico tp̄e nō pōt q̄s multū addiſcere. xlviij. di. c. j. qꝛ nemo repente fit ſummꝰ de pe. di. ij. c. ſi ſermo. Quare hō debet ſemꝑ addiſcere dū hic viuit. qꝛ dicit iuriſcōſultus. Si vnū pedē tenerē in ſepulcro addiſcere vellē. ff. de fide cōmiſſa liberta. l. j. xxiiij. q. iij. ſi haberes. Sunt ⁊ alij qui nunq̄ accedunt ad chꝛiſtum vt illuminarent̄ ⁊ docerent̄. ⁊ hi ſiles ſunt venenoſis aīalibꝰ. d̄ quibꝰ Pli. in ſpe. na. Cūcta quidē aīalia venenoſa antra petūt atqꝫ obſcura latibula ex natura. Cuius rō eſt. Naꝫ egreſſa terre exalatiōe venenū ſuū hauriūt venenoſa aīalia vniuerſum ſm Conſtātinū. ideo diligūt caliginē ⁊ obſcurum. Sic oēs venenoſi peccato ⁊ ſcelere in dānationē q̄deꝫ anime ſue ſemꝑ petunt mētis ſue caliginē q̄d ꝓtꝫ ex hoc. qꝛ nūq̄ ꝓperant ad ſermones vbi illuminent̄ ceci mentis. idō dicit Ricar. de ſctō victoꝛe. Quāto eteni q̄s maioꝛi pꝛeoccupat̄ ſcelere tāto magis delectat̄ mentalis caliginis cecitate. ⁊ qꝛ h̄ diligūt mētis caliginē in futuro habebūt infernalem. qꝛ Mat. xxij. dicit̄. Pꝛoijcite eos in tenebꝛas exterioꝛes ⁊c̄. Tertio accedere debemus neceſſario cū iſto pꝛincipe Yacro ad chꝛiſtum tāq̄ ad medicantē vt ꝯualeamꝰ exemplo illius mulieris q̄ ſm Ambꝛo. in li. de ſapiētiſſimo Salomone Marthe q̄ fuit ſoꝛoꝛ marie q̄ fluxū ſanguinis patiebat̄. xij. annis ⁊ per amiſſionē ſanguinis debilitatā ⁊ infirmatam ſe ſentiens confidenter acceſſit ad chꝛiſtū tāq̄ ad celeſtem medicū qui ſalutem animaꝝ non lucrū pecuniarum queſiuit ipſa nanqꝫ vt dicit̄ Luc. viij. Omnē ſubſtantiā erogauerat in medicos ſed a nullo curari potuit. qꝛ hec curatio fuit ſummo medico reſeruata. Ideo ad chꝛiſtum veniens nō in domo neqꝫ in ciuitate ſed in itinere. qꝛ ipſa quaſi imunda ſm legem ab hominibus fuit ſeparata. qꝛ dicit̄ Leuit. xv. Mulier q̄ patitur fluxum ſanguinis multis diebus immunda erit. Sed nunc mulieres talem infirmitatē habentes non ſunt ab ingreſſu eccleſie nec ab omni conſoꝛtio ſeparande. qꝛ dicit Auguſtinꝰ diſ. v. c. ad eiꝰ. qꝛ ꝑ hoc ꝙ in vita ꝑpatit̄ iniuſtū eſt vt eccleſie priuetur ingreſſu ⁊ tunc ponit humilis mulieris acceſſum. quia acceſſit retro et tetigit fimbꝛiam veſtimēti eius. In hoc ſm Remigium eius humilitas eſt laudanda. quia nō ad faciem ſed retro acceſſit. indignam ſe iudicauit tāgere dominicos pedes. In hoc culpātur illi viri vel etiā mulieres ille qui vel que cū grauibus peccatis ad altare vbi chꝛiſtus pꝛeſens eſt coꝛpoꝛaliter in ſacramento poſt conſecrationē accedere p̄ſumunt vt in faciem etiam ſacerdotis reſpiciant quod tamen inhibitū eſt vt extra d̄ vita ⁊ honeſtate clericoꝝ vt laici. et pꝛemittit gloſa. Statuimus ſecus quando myſteria celebꝛantur ſtare vel ſedere minime pꝛeſumant. quapꝛopter peccatoꝛes retro ſacerdotem vel longe ab eo ſtare debent pꝛopter verecundiam. Cōſiderare eni debet homo an ſit in peccato moꝛtali an nō. Si in moꝛtali ſcit ſe eē tunc eſt in indignioꝛi ſtatu q̄ canis vel poꝛcus vel bufo cum ſit debitoꝛ duplicis moꝛtis tempoꝛalis. videlꝫ ⁊ eterne. illi v̄o vnicam moꝛteꝫ debent. Si v̄o neſcit eſſe in moꝛtali in ſtatu ſalutis. ſed ſcit ſe eſſe quandoqꝫ fuiſſe debitoꝛem moꝛtis eterne ⁊ neſcit vtꝝ peccatum ſit ſibi dimiſſum. quia dicit Salomon Eccles. ix. Sunt iuſti atqꝫ ſapientes. ſcilicet īter homines ⁊ opera eoꝛum in manu dei ſunt. ⁊ tamen neſcit homo an amoꝛe vl̄ odio dignus ſit. ſed omnia in futuro ſeruantur merita. ⁊ ſi ſcirēt ſe eſſe in ſtatu gratie. viderent tamen in ſe negligentiā perficiendi ⁊ impoſſibitatem ſtandi facilitatem cadendi ⁊ difficultatem reſurgendi ⁊ debilitateꝫ minimā vitia vincendi. Ideo dicit Gregoꝛius Humiliare debet nos moꝛtꝭ neceſſitas vite bꝛeuitas ſtandi impoſſibilitas lapſus aſſiduitas ⁊ ſurgendi difficultas miſeriarum multiplicitas ſuperboꝛum angeloꝛuꝫ irrecuperabilitas ipſi uſqꝫ humilitatꝭ nobilitas. Hec ille. Deinde ponit euangeliſta mulieris huius fidelem cogitatū. dicebat eni intra ſe. i. ī coꝛde ſuo cogitauit Si tetigero tm̄ veſtimēta eiꝰ ſalua. i. ſana ero. Et cōuerſus Jeſus vidit eam et dixit. Cōfide filia fides tua ſaluam te fecit. ⁊ ſalua facta eſt.

mulier in illa hora. Ecce iſta mulier ī illa infir=
mitate queſiuit verꝝ medicum chriſtum nec ac
ceſſit ad queq̄ꝫ incantatorem aut incantatricē
F vel ariolum. Contra qđ multe mulieres infide
les vel etiā multi viri infideliores faciunt qui
in cātatoribus diuinatoribꝰ ſortilegijs ⁊ alijs
huiuſmodi erroribꝰ ⁊ maleficijs multiplicibꝰ
credunt vel qui falſa remedia cōtra infirmita=
tes hominū vel etiā animaliū caracteribꝰ tri=
buunt vel aſſumūt vel qui nequicioſis cōſilijs
diaboli male ſe vindicando ſanis egritudinē
īmittunt. de his dic̄ Augꝰ.xxvj.q.vij. Nō ob=
ſeruetis. Qui talibus credunt vel ad eoꝝ do=
mū euntes aut ſuis domibus introducunt ⁊ in
terrogāt ſciant ſe chriſtianā religionē ⁊ baptiſ
mū ꝑuaricaſſe ⁊ paganū ⁊ apoſtotā retro abe=
untem dei inimicū ⁊ irā dei grauiter incurrere
niſi eccleſiaſtica penitentia emendatus deo re
concilietur. Et idem Augꝰ li. de ciuitate dei di
cit ⁊ ponitur.xxvj.q.v.nec mirū ante finē. Si
autem quilibet apponat ⁊ dicat. quō eueniunt
tenendi illi qui diuine ꝑdicant futura aut quo=
modo poſſunt prebere egris medelā aut ſanis
ītromittere egritudinē. ſi aliquid proprie v̾tu=
tis ⁊ poteſtatis nō habent. hoc a nobis recipi
ant reſponſum. ꝙ ideo quiſqꝫ nō debet eis cre
dere ꝙ aliquādo eueniunt que ꝑdicant aut ſa=
nare videntur languidos aut ſanare egros vl̾
ledere ſanos. qꝛ hoc ꝑmiſſiōe dei eſt vt ipſi qui
hoc audiunt vel vident probentur ⁊ appareāt
quales ſint fide ⁊ deuotione erga deū. ſicut in
Deut̄. legitur. Moyſes ex verbo dñi precepiſ
ſe populo dei ita dicēs. Si ſurrexerit ī medio
tui ꝓpheta aut qui ſe ſomniū vidiſſe dicit aut
ꝑdixierit ſignū aut portētū aut euenerint que
locutus eſt dixeritqꝫ. Eamꝰ ⁊ ſequamur deos
alienos quos ignoramus ⁊ ſeruiamꝰ illis non
audies v̾ba prophete illius aut ſomniatoris.
qꝛ temptat vos dñs deꝰ veſter an diligatis eū.
G Sed hic incidentaliter poſſet aliquis dicere ꝙ
licitum ſit per ſomnia diuinare. qꝛ dicit̄ Sap.
xviij. viſiones que illos turbauerūt hos ꝑmo=
nebant. ergo ille viſiones fuerūt ſignificatiue
futuroꝝ. Et ī ſcriptura ſacra legimus multos
diuinaſſe. Geñ.xxxij. de Joſeph legitur. Uidi
ſomniū ꝙ ſol ⁊ luna ⁊ ſtelle vndecim adoraue=
rūt me qđ poſtea ſortiebat̄ effectū cū vndecim
fratres ſui eū adorauerunt in egypto. Et Ju
dicū.vij. de ſomnio madianite quo cōfortatus
fuit Gedeon. Pro quo notādū vt habitur ex
dictis Aug. li.xij. ſuꝑ Geñ. ⁊ Ariſto. de ſom.
⁊ vigi. Et etiā Albertus in li. ſuo đ ſom. Som
nia ſumunt originem multipliciter. aliqñ a cor
pore humano. aliqñ ab aīa. aliqñ a corporibꝰ
celeſtibus. aliqñ a ſpiritibꝰ bonis. aliqñ a ſpi=
ritibus malis. Ex parte q̄dē corporis in hoīe
originat̄ ſomnia cōiter. Qñ enī ī corpore ſuꝑ=
abūdat hūiditas vtpute humor flegmaticꝰ ac=
cedēs ad organū fantaſie. fantaſia format ſibi
idolū ſiāle illi hūori et apparet hoī ꝙ ſit aq̄ vel
ꝙ guſtat potū. Similiter quādo humor dulcis
vel flegmaticus deſcendit a capite apparet ho
mini ꝙ guſtet dulcia. Cōſimilit̄ colera nimis
ſuperabundante in corpore ſomniat homo fre
quenter de incendijs ⁊ cōflagratione domoꝝ
⁊ huiuſmodi. Et ſic narrat Albertꝰ cuidā ſom=
niaſſe picem ardentē infuſam fuiſſe in ventrem
ſuū. ⁊ cā fuit. qꝛ ī eo abūdauit colera nigra vñ
exurgens emiſit colerā nigrā ex magna quā=
titate. Talia ergo ſomnia manifeſte ſignificati
ua futurarū infirmitatū vt frequenter. Et ſic
dicit cōmētator đ ſom. ⁊ vigi. ꝙ nullus homo
eſt qui videt ſomnium quod nō annunciauerit
ei aliqđ futuꝝ. ⁊ đ talibus ſomnijs bene infor=
mantur medici ad iudicandū de conditione in
firmi. Aliquando v̾o ſomnia originant̄ ex ꝑte
anime vnde hoīes ſolliciti ⁊ cogitationes cir=
ca negocia frequēter habētes ſomniāt de iſtis
⁊ eiſdem. Juxt̄ illud Eccī.v. Multas curas ſe=
quūtur ſomnia. ⁊ hec ē cauſa quare hoīes fre=
quēter ſomniant de amicis ſuis ⁊ notis ⁊ plu=
ra preuident de eis q̄ꝫ de extraneis. Amici enī
procul exiſtentes maxime ſolliciti ſunt ad inui
cem. vt dicit Ariſto. in de ſom. ⁊ vigi. Hec etiā
eſt cauſa quare dediti vilitatibus in vigilia vi
lia ſomnia ī dormiēdo habent. Similiter etiā
tantus poteſt eſſe habitus honeſtatis ī vigilā
do ꝙ ꝑſona non aſſentiat feditatibꝰ ⁊ volupta
tibus carnalibus in dormiēdo. ſicut docet Au
guſtinꝰ.x. ꝯfeſ. ca.xxxj. vigilando talem habi=
tū honeſtatis ꝑōt acq̄rere ꝙ v̾tutes illius habi=
tus diſſipabūt̄ fantaſie male q̄ ſe ſemꝑ ingerūt
dormiēti. Aliqñ ſomnia cauſant̄ in hoīe v̾tute
corporꝝ ſuꝑceleſtiū. Nā corpora celeſtia in flu
endo v̾tutē corporibꝰ nr̄is alterāt corpora no
ſtra ī ſomno ⁊ tūc ꝯuenit inde fantaſia forma=
re ſibi ſpēs ⁊ idola ꝯformia q̄litatibꝰ cauſatis ī
corpore a celo. ⁊ ſic apparēt aīe aliq̄ effectꝰ fu
turi ſicut debilitas vel ſterilitas corporū vel
ſterilitas terre ⁊ hmōi. ſic̄ fuit đ ſomnio Pha=
raonis. ⁊ đ ſeptē bobꝰ. ⁊ đ ſeptē ſpicis Geñ.xl
Aliqñ originant̄ in nob̄ ſomnia a ſpiritibꝰ bo=
nis. ſicut ptꝫ Mat.ij. de angelo q̄ apparuit in
ſomnis Joſeph ⁊ in angelo q̄ apparuit magis ⁊
in alijs locis ſcripture poſſumus ꝯſiāle dicere.
Tale videt̄ fuiſſe ſomniū Simonidis poete. de
quo narrat Ualerꝰ li.j. ca.v. Simonides cū
ad litꝰ maris applicuiſſet inhumanatū corpus
repiſſet ⁊ illđ ſepulture tradidiſſet ⁊ admonitꝰ
ab eo ꝑ ſomniū ne ꝓximo die inde nauigaret

⁊ ſic in terra remāſit ⁊ q̇ inde nauigauerūt flu
ctibus ⁊ procellis in eius aſpectu obruti ſunt.
ipe letatus eſt ꝙ vitam ſuam in ſomno qḋ non
credere voluiſſet obſeruauit hoc ſomniū ab ali-
quo bono ſpū in recōpēſatione pietatꝭ ſymoni
adis factū credit̄. Aliqñ i nob originant̄ ſom-
nia a ſpiritib⁹ malis .ſicut ptꝫ ḋ vxore pilati q̄
occiſa die paraſceues dormitauit ⁊ multa paſ
ſa fuit p viſum de chriſto demone imittēte fan-
taſias ⁊ apparitiones vt p eam redemptioneꝫ
noſtrā impediret vñ mandauit viro ſuo pilato
dicens. Nihil tibi de iuſto illo. multa eni paſſa
ſū hodie p viſum ꝓpter eum. Mat. xxvij. Et a
tali ſpū videt̄ ſomnium illud fuiſſe cauſatū. qḋ
narrat Ualerius vbi ſ̄ de Caſſio. pmenſi. Huic
dormiēti q̇dam cattus procere magnitudinis
⁊ nigri coloris apparuit ⁊ ſqualida barba ⁊ ca
pillo remiſſo interrogatus p eum q̇s eſſet: Re
ſpondit catto Demon. Perterrit⁹ caſſio fami-
liā excitauit ⁊ queſiuit ſi q̇s talis camerā ſuaꝫ
fuiſſet ingreſſus. Reſponderūt ꝙ nō. Rurſus
ergo obdormiuit cui rurſus eadeꝫ ſpēs appa-
ruit ⁊ caſſius ſibi lumen iuſſit afferre ⁊ pueros
ſibi aſſiſtere p̄cepit. ⁊ ecce infra modicum tp̄s
de mandato ceſaris punitus ē capite. patet er
go ꝙ ſomnia ſignificatiua ſūt euētuū futuroꝝ
h Dicit tñ phs. lꝫ ſomnia ſint ſignificatiua futu
rorū. aliqñ tñ nō ē nec̄e euētū ſomnioꝝ accide
re qꝛ poſſūt pfectiores eis ea impedire. Sicut
nubes ſunt cauſa pluuie qñ abundāt ⁊ ſignt fu
turā pluuiā ⁊ tñ ab aliquo ſupiori diſpergēdo
eas ꝯtingit impediri pluuiā. Cōſimiliter in vo
luntarijs opationibus ꝙuis aliq̇s habeat cō
ſilium ad aliqḋ faciēdū ⁊ futurum ꝓpoſituꝫ ad
ideꝫ nō eſt neceſſe. neceſſe tñ ꝙ ſic faciat. Pōt
eni fortius ꝯſilium ſuperuenire ⁊ totū mutare
ꝓpoſitum. ⁊ ideo interp̄tator ſomnioꝝ non de
bet dicere determinate. ſic ⁊ ſic eueniet ſic ſom
niū ſignificat. Sed debet addicere ꝯditionem
niſi fortior cauſa ſuperueniens impediat. ⁊ ſic
ſiliter debēt aſtrologi diuinare. vnde dicit Al
bertus vbi ſupra. ꝙ aſtrologi dicētes determi
nate ꝙ talis effect⁹ eueniet faciūt ſciētiā aſtro-
logicā vileſcere fortiori cauſa impediēte cū tñ
i ſe nō ſit defect⁹. ſed in aſtrologia determina-
te ⁊ abſolute ſententiā proferre periculoſum ē
Et ſanctus Auguſtinus. xxvj. q. ij. c. Sors di
cit aſtrologia apud catholicos i diſſuetudinē
abijt. qꝛ dū ꝓpria curioſitate his nimis erant
intenti minus vacabāt his ꝑ ſalute animarum
erant accōmodata. Siliter de ſomnijs dic̄ ſa-
piens Eccī. xxxiiij. Uana ſpes ē mēdacium in
ſenſato viro ⁊ ſomnia extollūt imprudentes ⁊
iteꝝ multos errare fecerūt ⁊ exciderunt ſperā
tes in illis. Et metriſta dicit. Sōnia ne cures

nā fallunt ſomnia plures. Ex his tñ ptꝫ q' per
ſomnia lꝫ diuinare. Sed ḋ tñ Leuit̄. iij. Pro-
hibet̄ obſeruatio ſomnioꝝ ergo ē illicita. Re-
ſpōdetur ꝙ inhibetur ne ſuperſticioſe hoc fiat
⁊ nimis cōiter. non qꝛ aliqñ nō liceat vt decla
ratum eſt. hoc tñ ḋ ſomnijs hic inſerui potius
litteratis ad legendū ꝙ̄ laicis ad predicandū
qui diſcere non poſſunt vñ ſomnia generentur
⁊ oriātur ⁊c̄. Pro doctrina morali ē notāduꝫ
Iſta mulier ſignificat quamlibet animā pecca J
tricem que patit̄ fluxū ſanguinis. i. peccatoꝝ.
de quib⁹ petijt liberari Dauid pſ̄. l. Libera me
de ſanguinibus de⁹ deus ſalutis mee. Hec mu-
lier ſi vult mundari oportet p̄mo egredi ſecre-
tū cordis. qꝛ peccatum nō ſanat̄ in ſecreto cor
dis. ſed oportet in publicū venire per ꝯfeſſio-
nem oris. qꝛ dicit ſapiens Prouer. xxiiij. Qui
abſcondit ſcelera ſua non diriget̄ glo. in viā ſa
lutis. q̇ auteꝫ confeſſus fuerit videlꝫ veraciter
⁊ integre ⁊ reliquerit ea abſqꝫ recidiuo miſeri-
cordiam conſequet̄. ſ. a deo. Et Aug⁹. in expo
ſitione pſ̄. peccatoꝝ moribus cū tegitur inar
deſcit. ſi confeſſionibus aperitur euaporat. Et
iteꝝ illi quoꝝ peccata humane noticie latent
nec ab ipſis cōfeſſa nec ab alijs publicata ipſi
ea ꝯfiteri vel emēdare noluerint. deū quem ha
bent teſtē ipſum habituri ſunt ⁊ vltorē. Et ſub
dit. Quid prodeſt hominibus humanū itrare
iudicium cuꝫ ſi in malo ſuo permanſerint ituri
ſunt in eternū deo retribuente ſuppliciū. Ideꝫ
Aug⁹ ſuper pſ̄ dicit. In confeſſione venia eſt
in peccatis dānatio. vuln⁹ medicū querit. me
dicus confeſſionem exigit. Si iuſt⁹ es aperi cō
ſcientiā domino. aperi ſimplicitateꝫ peccato-
ris tui ⁊ puritatem cordis ⁊ anime ſinceritatē
Si peccator es cōfitere peccatū. nō tegas cō
ſcientiā delictoꝝ. qꝛ nō poteſt deum latere vi
ta tua. Secundo ꝙ hec mulier acceſſit retro ſi K
gnificat̄ in hoc ꝙ anima peccatrix debet mul-
tum ponderoſe cōfiteri. qꝛ pudor vel erubeſcē
tia eſt magna pars confeſſionis ⁊ maxime pla
cet deo in penitentibus. qꝛ dic̄ Berñ. Quātuꝫ
diſplicet impudentia peccatoris tantū placet
deo erubeſcētia penitentis. De illo ḋo qui nō
habet erubeſcentiam in confeſſione poteſt itel
ligi illud Hiere. iij. Frons meretricis facta ē ti
bi noluiſti erubeſcere. Ideo Berñ. dic̄. Meli⁹
eſt nūc erubeſcere corā paucis ꝙ̄ in futuro co
ram oībus. Tertio mulier hec tetigit fimbriā
veſtimenti eius ⁊ ſanata ē. Quid per veſtimen
tum chriſti niſi humanitas eius vl̄ caro tegēs
ipſius deitatem. De qua Apoc̄. xix. habebat i
veſtimēto ei⁹ ſcriptū rex regū ⁊ dominus do-
minantiū. quia chriſtus quaſi homo omnia re
gens ⁊ in omnibus dominabitur poteſtatiue.

ſicut ipſe dixit Matth.xviij. Data ē mihi oīs
poteſtas in celo ⁊ in terra. Sed veſtimenti hu
ius fimbria.ſ.humanitatis eſt paſſio quā ſolū
in humanitate ⁊ nō in deitate ſuſcepit. iuxta il
lud qd̄ ponitur in gloſa de ſumma trini.c.fir=
miter. Sup hoc v̄bo impaſſibilis videlicet ſm
deitatē. Nihil Iſaac patitur aries fit victima
chriſto nec deitas patit̄ cū moriat̄ homo. Tā=
gere ergo fimbriam eſt credere ⁊ cogitare paſ=
ſionē ex qua ſequitur omnis curatio peccati.
q: dicit Hugo de ſacra. Pie recordandū eſt ꝙ
paſſionis chriſti frequens meditatio tā corpo
ralem ꝙ̄ ſpiritualem releuat languorem. Spi=
ritualis lāguor ē peccatum. Juxta illud Boe.
iiij.de conſo. Sicut languor eſt morbus corpo
ris.ita vitioſitas eſt morbꝰ anime. ⁊ hunc mor
bum ⁊ languorē curat chriſti paſſio. Et hoc eſt
qd̄ dicit Joh. Apoc̄.vlt̄. Vidit ex vtraqꝫ par=
te fluminis lignum vite afferens fructus.xij. ⁊
folia eius ad ſanitatē gentiū.ideo dicit Chry
ſoſtimꝰ. Tota noſtra ſalus in paſſione domini
noſtri eſt poſita. Quod conſiderans autor de
ſtimulo amoris parte prima.c.j. Ecce inquit
aperta eſt ianua vite.⁊ per lanceam lōgini gla
dius verſatilis eſt motus. Ecce lignuʒ vite tā
in ramis ꝙ̄ in ſtipite perforatum eſt in q̄bus fo
raminibus niſi pedem affectꝰ poſueris non po
tes capere fructus eius. Ecce apertus eſt the
ſaurus diuine ſapientie ⁊ ſanitatis eterne. In=
tra ergo per vulnerum apertionem ⁊ inuenies
veram ſalutem. O ꝙ̄ beata lācea ⁊ beati hi cla
ui qui ⁊ que facere apertionem meruerunt.⁊ ſi
fuiſſem loco illius in latere chriſti amplius nō
exiſſem.ſed dixiſſem. Hec requies mea in ſecu=
lum ſeculi hic habitabo quoniaʒ elegi eā. Hec
ille. Item alia doctrina moralis ſcienduʒ de fi
lia archiſynagogi de qua dicit dominus. Puel
la non eſt mortua ſed dormit. Per hanc filiam
ſignificat̄ anima peccatoris que dormit in pec
catis vbi ſm Rober.ſuper li. ſapientie lectiōe
cxcj. Peccatum cōparatur ſomno propter q̄t=
uor rationes.videlʒ propter ſomnij cauſatio
nem.ꝓpter eius īterpretationem.propter ſen=
ſuū ligationeʒ ⁊ propter iudicium deceptionē
Primo ergo dormitio ſiue ſomnꝰ dicitur figu
ratiue peccatum propter ſomnij cauſationem
Cauſatur enim ſm Ariſto.in de ſom.⁊ vigi. A
vaporatione aſcendente ad cerebrum de nutri
mento qui quidem vapor per calorem aſcēdit
Sed cū ad cerebrum peruenerit propter cere
bri frigiditatem infrigatur ibidem ⁊ cum mate=
ria illa fuerit grauis ꝯgelationis nititur deſcē
dere.deſcendendo autē per venas obdurat ve
nas ſpirituū ꝑ quos ſenſus exercent actꝰ ſuos
⁊ ſic cauſatur in potētia ſciendi ⁊ retractio ca

loris ad interiꝰ ⁊ hoc eſt ſomnꝰ. ꝓuatio videlʒ
actus ſentiēdi ꝑ euaporationē ſic eleuatum de
nutrimento ⁊ poſt infrigidatū. Sicut declarat
Ariſto.vbi ſ̄.per ſeptem ſigna.vbi oſtendit ꝙ
cōiter hoīs triplex diſpoſitio corporalis facit
hominē ſomnolentū naturalit̄. videlʒ ſi habet
caput grande. Nā aīalia habentia capita ꝑua
⁊ paꝝ de cerebro ſicut aues parum dormiunt
Siliter aīalia habentia cerebrū ſiccū ſicut ca
nes videlʒ melancolici paꝝ dormiūt ſm Ari=
ſto. Sed hō q̄ hʒ caput grande ⁊ collum breue
⁊ venas graciles ē naturaliter ſomnolentꝰ.q:
ſi vene ſunt graciles euaporatio gracilis ⁊ ſub
tilis facilit̄ aſcendit cerebrū ⁊ eadē vaporatio
infrigidata ī capite ⁊ ingroſſata difficult̄ deſcē
dit.ꝓpter gracilitatē venarum ⁊ per ꝯſequens
diu retinetur vapor ille groſſus ī capite ꝙ̄ diu
tenet̄ ibi obturat meatꝰ ſenſuū ⁊ tādiu manēt
ſenſus ligati ꝙ alias dormire ſimplicit̄ non fit
Scdo ſi hʒ caput grande multū habebit de ce
rebro ⁊ multū fit de frigiditate ī loco illo. Ter
tio ſi collū ſit breue citiꝰ eueniūt euaporatiōes
de ſtomacho ad cerebrū.iſto mō eſt moraliter
Si perſona hʒ caput grāde collū breue venas
graciles erit cōiter ꝑ delitias ⁊ pigritiā ſomno
lenta. Caput magnū eſt magna dignitas ſicut
ē rex comes vel miles vel in eccleſia papa eps
decanꝰ vel prepoſitus. Collū breue ē ꝑua cha=
ritas.charitas eni q̄ſi collū chriſti in corpore
myſtico qd̄ ē eccleſia ꝯnectens xpm qui eſt ca=
put corpori ſuo qd̄ ē eccl̄ia. Vena eſt vas ſan=
guinis. Sāguis eni deſignat cōpaſſionem ad
ꝓximū. Et reuera quicūqꝫ habet magnaʒ ſecu
li dignitatem ⁊ ad deum paruam charitatem ⁊
erga proximum modicam pietatē.talis eſt ne=
ceſſarius ſomnolentꝰ. Eſa.xvij. Omnes reges
gentiuʒ dormiūt in gloria ſua vir in domo ſua
In cuius ſignuʒ tres reges ſiue magi reſpōſo
accepto in ſomnis ne redirent ad herodeʒ per
aliam viam reuerſi ſunt in regionem ſuā. Mat
thei.ij. Pauperibus paſtoribus angelꝰ appa=
ruit vigilantibꝰ. ſed reges īuenit oppreſſos ꝑ
ſomnū. Et ita ē hodie ꝙ pauperes inueniunt̄
plerunqꝫ vigilantes ad ea que ſalutis ſue ſunt.
Sed diuites in peccatis dormiunt et poſt hāc
vitam nihil meritorium in manibus ſuis īueni
unt. Juxta illud pſ̄. Dormierunt ſomnum ſuū
ſcilʒ ī peccatis et nihil inuenerunt omnes viri
diuitiarum in manibus ſuis. quia qui dormit
in peccatis nihil operari poterit meritorij ope
ris. Secundo peccatum comparatur ſomno
per ſomnij interpretationē. Dicit enim vulgo
ꝙ̄uis ſemꝑ nō ſit veꝝ ꝙ recta īterp̄tatio ſom=
nij eſt exponere ſomnū ꝑ contrarium.ſicut di=
cūt illi qui actiue d̄ ſignificatione ſomniorum

contendunt. ⁊ certe iſto modo eſt ſpiritualiter
Naꝫ ſomniantes de honoꝛibus dignitatibꝰ di
uitijs ⁊ delitijs in pꝛeſenti. in futuro ponent̄ in
penis doloꝛibus ⁊ in miſerijs. Per oppoſitum
afflicti i tribulationibꝰ ⁊ in tedijs ꝓpter deum
in pꝛeſenti. in futuro gaudio replebuntur. Iuxᵃ
illud pſ̄. Tranſiuimꝰ per ignem ⁊ aquā ⁊ edu-
xiſti nos in refrigerium. hoc ē de quo ſaluatoꝛ
diſcipulos ſuos pꝛemonuit quādo erat ab eis
de ſeculo receſſurus. Amen amen dico vobis
quia ploꝛabitis et flebitis vos. mundus auteꝫ
gaudebit. ſed triſticia veſtra vertetur in gau-
dium. Johis. xvj. Gaudium enim mundanoꝝ
rum in triſticiam vertetur. Job. xxj. Ducūt in
quit in bonis dies ſuos ⁊ in puncto ad inferna
deſcendunt. De iſtis ſomnijs Eccĩ. xxxiiij. Vana
ſpes ⁊ mendacium in ſenſato viro ⁊ ſomnia ex
tollunt impꝛudentes. Fingit enim Ouidius. xj
metha. q alcones miro modo ſeu feruoꝛe viꝝ
ſuum tertem dilexit. pꝛo quo cum mare tranſi
re tēptaſſet ⁊ naufragiū paſſus fuiſſet alcones
vxoꝛ ſua caſum ſuum neſciēs omnibus dijs in
ferebat thura ⁊ pꝛecipue Iunoni. Iuno non fe
rēs vlteriꝰ lachꝛymas alconis vocauit irideꝫ
fideliſſimam nunciam ⁊ cōmiſit ei q iret ad pa
latium ſomnij regis ⁊ excitaret ſomniuꝫ pꝛeci
piendo ex parte Iunonis q aliquē ꝺ filijs ſuis
hoc ē de ſomnijs. quia ſomnia dicunt̄ filij ſom
ni. mitteret ſtatim ad alconem q̄ ei oſtenderet
effigiem tertis viri ſui iā ĩ mari ſubmerſi. Iuit
ergo iris famula ad curiam ſomni regis ⁊ iuſ-
ſa Iunionis compleuit. Habet enim ſomnus
tres filios potentiſſimos quos nunq̄ niſi ad
nobiles reges et duces mittit. Pꝛimus voca-
tur moꝛpheus. ſecundus itacos. tertius fanta
ſis. Moꝛpheus habet ſuum officium q nō effi
giet in capite niſi humanam effigiem cū geſtis
⁊ loquelis ⁊ cum ceteris pertinentibus ad hu-
manam naturaꝫ. Itacos cauſat effigies bꝛuto
rum ⁊ volantium cum omnibus ſuis pertinen
tijs et geſtis ad bꝛuta pertinentibus. Sed de
humanis ſimulacris vel de inanimatꝭ nullate-
nus ſe intromittit. Fantaſis cauſat pꝛecipue fi
guras inanimatoꝛum. vt lapidum mōtiū et do
moꝛum. Rex ergo ducens ſecum ꝓmogenituꝫ
ſuum iuit ad alconem quo cuꝫ ꝑueniſſet filios
ſuos moꝛpheos poſuit ſe in capite alconis ĩ ef
figie tertis naufragi ⁊ moꝛtui ⁊ ſic eaꝫ de moꝛ
te mariti certificauit ⁊ volūtatem Iunonis ex
M pleuit. Vult autem Ouidiꝰ ꝑ hos tres filios
ſomni ĩtelligi triplex genus ſollicitudinis quā
mittit diabolꝰ in coꝛda hominum doꝛmientiū
per negligentiam vite ſue. Pꝛima ſollicitudo ē
circa honoꝛes ⁊ dignitates. ſecūda circa volu
ptates. tertia circa diuitias. Pꝛimus ergo fi-
lius mittitur ad ſuperbos qui eis effigiet ꝺ no
bilitate humana ⁊ dignitatibꝰ et honoꝛibus ⁊
pompa ſecutiū veſtitu ⁊ geſtu famulatu ⁊ equi-
tatu. Secundus filius mittitur ad libidinoſos
⁊ non repſentat niſi ea que ad bꝛuta pertinent
De quo dic̄ Ariſtotiles. iij. ethi. ca. j. q illa de
lectatio maxime expꝛobabilis eſt qua delecta
mur non ſm̄ q ſumus homines ſꝫ ſm̄ q ſumꝰ
animalia Talibus enim gaudere ⁊ maxime di
ligere beſtiale eſt. ille filiꝰ cau͞ſat in homine ſol
licitudinem ⁊ curam carnis in deſiderijs cibis
⁊ potibus veneris ⁊ quieti. iſti non habent cu-
ras ad honoꝛes vel diuitias niſi ſecūdarie ſed
tm̄ ad voluptatem. Tertius filius ſomni mit-
titur ad cupidos. iſte facit omne cogitatuꝫ ad
inanimata maxime circa aurum ⁊ argentū ter-
ras ⁊ alia. qꝛ ſi circa oues ⁊ boues ſollicitant̄
hoc eſt ſecundarie inq̄tum per talia pecunia ē
acquirenda. ⁊ hi homies per regem ſomnū. i.
peccatum regunt̄. Roma. v. Regnauit moꝛs
ab Adā vſqꝫ ad Moyſen. ⁊ iſte ſomnꝰ diuitia-
rum voluptatum ⁊ honoꝛuꝫ vertetur finaliter
in paupertatem vilitatem ⁊ miſeriam. ideo di-
citur Pꝛouer. ij. Noli diligere ſomnum ne te
egeſtas oppꝛimat. Tertio peccatuꝫ compara
tur ſomno pꝛopter ſenſuum ligationem. Doꝛ-
miēs enim ſenſus ſuos ita habet ligatos vt de
operationibus ſuis nihil exerceat. ſed ē quaſi
moꝛtuus. Eodem modo doꝛmiens per conſue
tudinem male vite in peccato moꝛtali nihil po
teſt interim plus operari meritoꝛium vite eter
ne. Dicit enim Ariſtoteles in de ſom. ⁊ vigi. q
doꝛmientes in doꝛmiendo facientes opera vi
gilie non poſſunt memoꝛari operum illoꝛuꝫ. ſ.
ſomnioꝛum bene recoꝛdantur. eodeꝫ modo fa
cientes de genere bonoꝝ extra charitatē non
recoꝛdātur ſe fuiſſe pꝛo ieiſdem eternaliter pꝛe-
miatos. ⁊ ſic iudicabunt illa nō ſunt opera bo
na. ſed potius ſicut bonoꝝ operū ſomnia pꝛe-
teriſſe. Job. xx. Velut ſomnium auolans nō in
uenietur. trāſibit velut viſio nocturna. Quar-
to peccatum comparatur ſomno pꝛopter iudi
cij deceptionē. Somnians iudicat ſe quādoqꝫ
eſſe in magnis feſtis collocatū inter reges ⁊ cū
euigilat inueniet ſe foꝛtaſſis in carcere compe
ditum doꝛmiens terribilia nō timet. qꝛ ſi quis
ſtet ad caput doꝛmiētis cuꝫ gladio euaginato
nihil timet ſed de fantaſijs pꝛopꝛij capitis que
ſibi nocere non poſſunt timet. Eodem mō doꝛ
mientes ĩ peccatis falſum habent iudiciū. Nā
tribulatiōes ſeculi que ſunt fantaſtice nimis ti
ment. Penas vͦo eternas nō foꝛmidāt. quoꝝ
q̄libet dicere pōt illud Job. vij. Terrebis me
ꝑ ſomnia ⁊ ꝑ viſiones hoꝛrere cōcuties. Eccĩ.
xl. Somnia noctis ĩmutant animum eiꝰ. Ecce

patet ꝙ peccatum ſimilitur ſomno ⁊ peccans
ſomniat ſiue dormit. Talis ſi debet ſuſcitari p̄
mo indiget oratione in fide .videlꝫ illuminato
rum.ſ.bonorū quod notatur in hoc ꝙ chriſtꝰ
rogatus a iaro qui interpretatur illuminatus
ſecutus eſt eum ad illam ſuſcitādam .qꝛ pecca-
tor in mortali peccato dormiens non poteſt ꝑ
ſe gratiam promereri.quare vt dictum ē.indi-
get oratione viri iuſti in fideqꝫ illuminati. ideo
dicitur Job.v. Uoca ſi eſt ⁊ ad aliqueꝫ ſancto
rum cōuertere vt oret pro te . Qꝛ aūt peccator
non poteſt per ſe gratiam ꝓmereri cauſa ē tri-
N plex. Prima qꝛ talis eſt priuatus omni gratia
recte ſicut miles derelinquens dominū ſuūꝫ ⁊
ſeruiēs aduerſario eius.nō tm̄ meretur bonis
ſpoliari ſed etiaꝫ capite plecti. Sic ⁊ homo cu
ius vita debet eſſe militia ſuper terrā. Job.vij
Cum dereliquit dominum ſuum ieſum chriſtū
⁊ adheret diabolo per peccatum non eſt dignꝰ
bonis terre quāto minꝰ gratie.iuxta illud Au-
guſtini. Homo in mortali exiſtens non ſolū pri
uatur omni bono gratie.ſed etiaꝫ eſt indignus
quo veſcitur pane. Secunda cauſa eſt qꝛ cū ta
lis ordinetur ad penam non poteſt promereri
gratiaꝫ.qꝛ dicitur Roma.ij. Ira ⁊ indignatio
tribulatio ⁊ anguſtia in omnem animaꝫ homi-
nis operantis malum. Tertia cauſa eſt . qꝛ nō
habet rationem merendi radicem .videlꝫ cha-
ritatis. Non meretur enim quis niſi cum dile-
ctione ſeruiat . Sed duꝫ ſeruit diabolo contra
rius eſt deo.qꝛ dicit Bern̄. Anima peccās per
dit ſignum chriſti ⁊ accipit ſignū diaboli. ideo
neceſſe eſt vt habeat orationem ſanctoruꝫ ſiue
O iuſtorum vt poſſit gratiaꝫ promereri. Secūdo
indiget dei preuentione quod tangitur cum di
cit p̄nceps. Domine filia mea defuncta eſt.ſed
veni ⁊ impone illi manum ⁊ viuet.q.d. Ueni ꝑ
gratiam preuenienteꝫ operantē ⁊ gratis datā
⁊ impone illi manum per gratiam ꝯcomitāteꝫ
cooperantem ⁊ gratuitam.⁊ viuet per gratiaꝫ
conſequentem perficientem ⁊ cōſūmantē.⁊ ſic
triplex eſt gratia.vt tāgit magiſter ſententiaꝝ
li.ij.di.xxvj. Primo eſt gratia preueniēs ope-
rans gratis data.hanc deus ſolus operatur ī
nobis. Per omnia ſine nobis vt creatio guber
natio redemptio vocatio corporis ſanitas vi-
res anime induſtria ingenij ⁊ cōſiliū que dicit̄
preueniens.qꝛ in dono ſuo nos deus preuenit
diſponens noſtram voluntatē vt fiat bona vel
velit bonuꝫ vt dicit magiſter vbi ſupra ca.j.in
fine. Uolūtas hominis gratia preuenitur atqꝫ
preparatur vt fiat bona non vt fiat voluntas.
qꝛ ante gratiam voluntas erat .ſed nō erat bo
na ⁊ recta voluntas . Dicitur etiaꝫ operās.qꝛ
ſolꝰ deus in nobis operatur. Juxta illō Phil.
ij. Deus operatur in nobis velle.i. volūtatem
bonā. Dicit̄ etiam gratis data.qꝛ adhuc nulla
noſtra merita p̄ceſſerūt.ad Titū.iij. Apparu-
it benignitas ⁊ hūanitas ſaluatoris dei nr̄i.nō
ex operibꝰ iuſticie q̄ fecimꝰ nos ſꝫ ſm̄ ſuā miſe-
ricordiā ſaluos nos fecit. Scd̄a gr̄a ē cōcomi-
tās cooperās ⁊ gratuita hāc deꝰ operat̄ ī nob
nō ſine nob ſed nobiſcū vt ſancta deuotio dul-
cis meditatio affectuoſa oratio et cōſilia.⁊ dr̄
ꝯcomitans.qꝛ adiuuat nr̄aꝫ pietateꝫ pie ⁊ rec
cte viuere. qꝛ dicit Gregꝰ. Nihil valet hūana
induſtria ſine dei adiuuāte gr̄a. Dicit̄ etiaꝫ co-
operās eo ꝙ talis gr̄a ꝓpter adiūcta nr̄a opa
gratos nos reddat deo.vn̄ Gregꝰ.xvj.moral.
Supna dei pietas purgat ī nob ſine nob vt ob
ſequēte nr̄o libero arbitrio bonum qd̄ petimꝰ
agat nobiſcū.qd̄ tm̄ ꝑ cōpenſam gr̄aꝫ in extre-
mo iudicio ita nos remunerat velut ſolū nob
p̄ceſſiſſet. Tertia gr̄a dr̄ ſubſequēs ⁊ ꝯſūmans
hanc iteꝝ deꝰ operat̄ ī nobis.que gr̄a ideo ſic
dicta ē.qꝛ p̄dictas . gr̄as ſubſequit̄ ꝑficit ⁊ cō
ſūmat q̄ cōſiſtit in totius vite ⁊ operū v̄tuoſo-
rū felici ꝯſūmatione ⁊ eterna glorificatione.et
de hac dr̄ Roma .vj. Gr̄a dei vita eterna me-
rito dr̄.qꝛ excedit oīa nr̄a merita.nulla enī me
rita poſſunt ei ad dignum rn̄dere. Roma.viij.
Nō ſunt ꝯdigne paſſiōes huiꝰ tp̄is ad futuraꝫ
gl̄iaꝫ q̄ reuelabit̄ in nob .ideo q̄cq̄d vltra meri
tū nr̄m nob tribuit gr̄a noīatur. Tertio īdiget
tibicinū eiectiōe.qꝛ dr̄ h. Cuꝫ veniſſet ieſus in
domū p̄ncipis ⁊ vidiſſet tibicines ⁊ turbaꝫ tu-
multuantē. Tibicines carmē lugubre canebāt
vt alios ſuo carmine ad fletum ꝓuocarēt . Sꝫ
turba poſt mortē puelle alterutrū loq̄bant̄.qꝛ
archiſynagogꝰ erat hō nobilis quare venerāt
multi ad domū eiꝰ ꝓpter morteꝫ puelle vt ſibi
cōpaſſionē oſtēderent. Sed illis dicebat ieſus
Recedite.q̄ſi diceret.dimittat̄ lugere.⁊ Luc̄.
viij.dicit. Nolite flere nō eſt mortua puella .i.
in morſura ſꝫ dormit.q̄ſi diceret. Faciliter poſ
ſum eaꝫ ſuſcitare a morte vt de ſomno. Mora P
liter autem per tibicines ſm̄ Rabanum ſignifi
cātur adulatores q̄ fouent animā in peccatis.
Naꝫ dicit Uuil.in ſūma vitioꝝ tractatu de vi
tio lingue. Allegāt homines in peccatis dele-
ctat enī hominem ea facere in quibus nō ſoluꝫ
meruit̄ rep̄henſor ſed auditor laudator . Et ſu
per illud Luc̄.vj. Ue cum benedixerint vobis
omnes homīes. Dicit gloſa. Pars magna pe-
ne eſt peccatori ſua ſcelera modo nō argui . ſꝫ
inſuper bene geſta laudari. Et ſuper illud pſal
miſta. Deus in adiutorium meum intēde.dicit
Auguſtinus. Plus nominet ſigna adulatoris
ꝙ manus perſecutoris. Et Eccs.vij. Melius
eſt a ſapiente corripi ꝙ ſtultorū adulatiōe de-

cipi.ſcʒ qui nutriunt eum in malo. ita adulato
res ad inſtar tibicinum debent eijci vt anima a
peccatis reſurgat.quia decipiunt eam .Eſa.iij
Popule meus qui te beatum dicunt ipſi decipi
unt te.Et.c.ix.Erant qui beatificant populuʒ
iſtum ſeducentes. Sed per turbaʒ tumultuan
tem ſignificat̄ ſeculi cura que etiam eſt eijcien=
da ſi debet ſuſcitari anima.De quo dic̄ Grego
rius.xviij.moral. Foris autem turba eijcit̄ vt
puella ſuſcitetur.quia niſi prius a ſecretiorib⁹
cordis expellatur ſecularium multitudo cura
rum anima que ītrinſecus iacet mortua nō re=
Q surget. Spiritualiter autē per tibicines ſigni=
ficantur demones.quia ſicut illi admiſſi erant
vt ad fletum dulci cantu prouocarent aſſiſten=
tes.quia hec ē natura artis illius vel alterius
muſice vt letos faciat letiores ⁊ triſtes triſtio=
res.propter quod dicit ſapiens.Muſica in lu
ctu melodie non eſt ꝯueniens. Ecci.xxij .quia
ſunt indiſpoſiti ad gaudiū.Sic ⁊ demones dul
citer canunt dum ad peccatum trahunt. ſcʒ lu
gubriter qn̄ in peccato detinere volunt . Nam
aliquando pretendunt mūdi vanitatē aliquan
do etatis congruitatem .aliquando peccātiuʒ
multitudinem.De primo Eccs.iij.Nihil meli=
us eſſe deprehendi ꝙ letari hominem in opere
ſuo.De ſecūdo Sap.ij.Venite fruamur bonis
⁊ vtamur creatura tāꝙ in iuuentute celeriter.
De tertio.ij.Regū.xix.Non ſum melior ꝙ pa
tres mei.quaſi diceret.Si patres mei peccaue
runt quare nō ⁊ ego.De quarto illud pſ̄.Mi=
ſericordia eius ſuper omnia opera ei⁹. qſi di.
Quare non vis peccare cum deus videt̄ adeo
miſericors eſſe.Ecce dulcis cantus tibicinū in
fernalium ꝙ multos retinent ⁊ delectāt pecca
torum.Si autem demones non poſſunt ſic ho
mines delectare in peccatis vel retinere quan=
do ipſi nituntur penitere.tunc oſtendūt eis dif
ficultateʒ cōtinendi dicētes Ecci.xxxiiij.Qui
baptizatur a mortuo et iterum tangit eū quid
proderit lauatio eius vel oſtendūt acerbitatē
puniendi que cogit aliena reſtituere conſueta
relinquere ⁊ etiam licita abſtinere. Qui debēt
attendere illud dictum Bern̄ . Mutatis non
aufugetis penitentiam ſi eam ſpernitis.maluʒ
enim non poteſt eſſe impunituʒ. Sed q̄ eſt hec
cōmutatio.fugere laborem humanuʒ ⁊ cū dia
bolis eligere ſupplicium ſempiternum.hec ille
Vel oſtendunt deſperationem ex cōſideratio=
ne peccatorum multorum.Dicūt enim vt reci=
tat Auguſtinus in li.de conflic.vi.⁊ vir.c.xiiij
R Que ⁊ q̄nta o peccator cōmiſiſti ꝙ grauia cri=
mina ꝙ iniurioſa delicta ⁊ pene ī meli⁹ necdū
vitam mutaſti necdum cōuerſationem vtiliter
correxiſti.Ecce enim vt cernis mala ſemp con
ſuetudine obligatus teneris conari exurgere
ſcʒ peccatorum oneribus pregrauatus relabe
ris.Quid ergo agendū ē qn̄ de preteritis certa
damnatio īminet.⁊ de preſentibus emendatio
nulla ſuccurrit niſi admittantur rerum tempo
ralium voluptates dum conſequi nequeunt fu
turi ſeculi oblectatiōes.Sicut duct⁹ fuit Cayn
qui deſperās ait Gen̄.iiij.Maior eſt iniquitas
mea ꝙ vt veniam merear.Nos igit̄ magis cre
dere debemus Auguſtino qui dicit.Maior eſt
dei miſericordia ꝙ noſtra miſeria.vł oſtendūt
future glorie diffidentiam dicētes.Eſa.xj.Co
medamus ⁊ bibamus cras enim moriemur .ſ.
corpore ⁊ anima.⁊ ſic deſidūt de futura gloria
qui ad eam putant pertingere ſe non poſſe cuʒ
dicūt Sap.ij.Quoniam ex nihilo creati ſum⁹
⁊ poſt erimus quaſi nō fuimus.Sed iſta ratio
ipſorum nihil valet.qr antecedens.ſ.ex nihilo
nati ſumus eſt falſum.Nam productio corpo=
ris ex aliquo eſt.ſ.ex ſemine viri ⁊ mulieris.et
anima corrumpi non poteſt eo ꝙ eſt imortalis
vt patuit ſupra ſermone.xv.c.Etiaʒ ſi corrum
peretur in nihilū corrumperet̄.ſed ipſa nō cor
rumpitur ī illa ex quibus componit̄ . Corpus
v̄o corrumpitur in illa ex quibus componitur
⁊ ideo hec ꝓpoſitio eſt falſa. Productio homi
nis eſt ex nihilo.qr corpus a parentibus ꝓpa=
gatur.anima auteʒ a deo creatur ⁊ infunditur
ſm Auguſtinum.ideo in corruptione hominis
ſoluitur ⁊ anima ſeparata viuit. ⁊ hoc ē quod
dicit Auguſtin⁹. Nunꝙ ꝓ nobis diuinitus tan
ta agerentur ſi cum vita corporis etiā vita ani
me cōſūmaretur.Ergo oportet ꝙ iſti diaboli=
ci tibicines eijciantur que videntur ſalutē ani=
me impedire.Quarto indiget ſuſcitatione que S
facta eſt coram Petro Iacobo ⁊ Iohāne ⁊ pa
tre ⁊ matre puelle.In hoc moraliter ſignificat̄
ꝙ anima que debet a peccatis ſuſcitari.Primo
debet habere proprie infirmitatis cognitionē
⁊ hec cognitio in Petro qui interpretat̄ agno
ſcens ſignificatur ꝙ multū neceſſaria ē in ani=
ma peccatrice.qr dicit Auguſtinus.Laudabi=
lior eſt animus qui infirmitates ꝓprias cogno
ſcit ꝙ qui ea non perſpecta vias ſiderum com
prehendit. Secūdo debet habere gratie infu=
ſionem que in Iohāne qui interpretatur ī quo
eſt gratia denotatur.per quam enim gratiā co
gnoſcit peccator deuʒ . quia dicit Richardus
Quanto quis proficit in cognitione ſui tanto
proficit in cognitione dei.Tertio neceſſe eſt vt
habeat peccatorum ſupplātationem que nota
tur in Iacobo qui ſupplantatio interpretatur
Cū eni hō ex cognitiōe ſui aliquali ⁊ dei īcipit
proficere tanto acrius diabol⁹ ſolet contra eū
ſuis ſuggeſtionib⁹ inſiſtere.Exēplū de captiuo

cui cum probatur non eſſe voluntas fugiendi minime cuſtoditur.ſed hac viſa diligentius irritetur. Ideo dicit Gregorius ī moral. Diabolus eo cōtra bonas mentes grauius ſeuit quo gratioſiꝰ eas vallatas diuine protectiōis munere cōſpicit.ideo tunc neceſſe eſt vt homo eiꝰ ſuggeſtiones ⁊ peccata ſubplātat. Quarto neceſſe eſt vt habeat diſcipline correctioneꝫ que intelligitur in patre quam quidem tenetur ſibi ipſi. Iuxta illud Cathonis. Cuꝫ quid peccaueris caſtiga teipſum.ſubinde. Vulnera dum ſanas dolor ē medicina doloris. Quinto debet habere elemoſynaruꝫ largitionē que in matre deſignatur que natura eſt pia illis.ergo virtutibus ſuſcitatur anima peccatoris. Sexto ⁊ vltimo indiget ſpirituali cibatione. quia dicitur Marci.v.⁊ Luce.viij. Iuſſit ei dare manducare.quia dominus ſuſcitata anima a peccatis cibat eā multiplici cibo. Primus eſt ſpiritualis ſcꝫ verbi dei. De quo Rabanꝰ dicit. Si qs pabulo vbi dei non reficitur iſte ī anima nō viuit Nam ſicut corpus ſine tereno cibo.ita anima non poteſt viuere ſine dei verbo. Secundus cibus eſt penitentialis et eſt panis penitentium qui confici debet ex farina ſancte ſpei. Scdm enim pſ. Sperantem autem in domino miſericordia circūdabit. Unde Auguſtinꝰ in libro d pe.⁊ ponitur.de pe.diſ.iij.circa pncipiū. Tādiu gaudeat ⁊ ſperat homo de gratia q̄diu ſuſtentatur de penitentia. Sed ad hanc farinam debet apponi fermentū amare cōtritionis cogitando de peccatis cōmiſſis. Sicut Ezechias Recogitabo tibi omnes annos meos ī amaritudine mee Eſa.xxxviij. Tertius cibus quo cibat deus animam poſt ſuſcitationem eſt ſacramentalis. De quo chriſtus Ioh.vj. Caro mea vere eſt cibus ⁊ ſanguis meus vere eſt potus. qui manducat ⁊c. De hoc cibo dicit in clemētinis de reli.⁊ vene.ſanctorum.ſi dominū. Hic cibus plene reficit vere nutrit ſūmeq̃ impinguat non corpus ſed cor.non carnem ſed animam.non ventreꝫ ſed mentē. Quartus cibus eſt eternalis quem manducant hoīes cum angelis vt dic Bern. ī meditationibꝰ. Angeloꝝ inquit ⁊ hominū vnum erit gaudiū vnū colloquiū vnum cōuiuiū. Hoc autē conuiuiū habēt homines cum angelis in iocunda viſione deifice trinitatis ⁊ amabili viſione deifice viſionis ⁊ in eterna fruitione deifice delectatiōis.vnde pſ. Satiabor cū apparuit gloria tua. Ad quā gloriaꝫ nos letanter perducat ſancta trinitas deus vnus qui incepit ⁊ perfecit hoc opꝰ. Cui laus ⁊ gloria.benedictio ⁊ gratiarūactio.p infinita ſeculoꝝ ſecula. Amen.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF